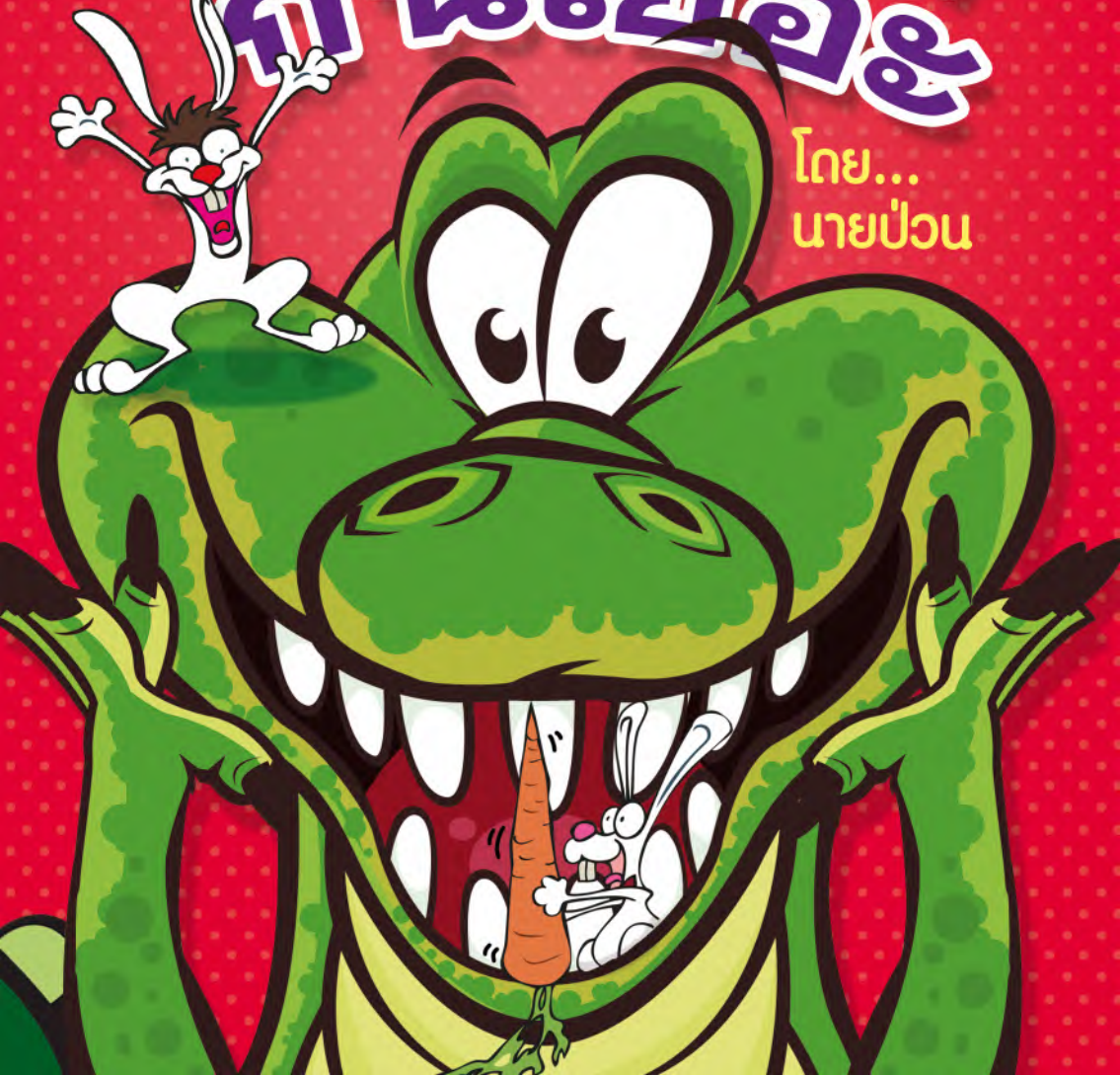

PAILIN

ฮา ก๊าก กัณเณยอะ

โดย...
นายป่วน

ฮา ก๊าก กันเยอะ

โดย...
นายป่วน

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
นายป่วน.

ฮากว่ากันเยอะ.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2554.

112 หน้า.

1. อารมณ์ขัน. I. ชื่อเรื่อง.

808.87

ISBN 978-616-15-0570-7

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษากฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ
พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.
สมบัติ สุทธิจิต
ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์
วัชรินทร์ ประทุมธารรัตน์
สุริรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา
วัลลิญา บางมด
ม-ะ-จ-ง
Moo-Wan
บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-0570-7

★ ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

ถึงจะอยู่เฉยๆ ไม่ไปหาเรื่องกับชาวบ้านที่ไหน แต่เคยไหมว่า
บางทีก็มีพวกปากดีเอาเรื่องมาให้ถึงที่

อยู่ดีๆ ก็ทำให้อารมณ์เสียได้ชะอย่างนั้น

อย่างเช่นเดินสวนกันแถวปากซอยก็มาทักว่า

“สบายดีไหม อ้วนท้วนจังนะ”

แหม ทักแบบนี้มันน่าย้อนเขาให้ว่า

“ตัวเธอนี้อะไรก็ดึ้นะเสีย อย่างเดียว คือปาก ฮ่าๆๆๆ”

คนเราจะคุยกันทักกันนะ ควรรู้จักสร้างสรรค์ความสุขสดใส
ให้กันและกันดีกว่า

ตัวอย่างเช่นที่ว่ามานั้น แทนที่จะทักว่าอ้วน ให้ทักว่ามีน้ำ
มีนวล จะชวนให้น่าพิศมัยกว่าเยอะเลยว้ายัยครับท่านผู้อ่าน แล้ว
เวลาเจอเจอเพื่อนพ้อง แทนที่จะเอาเรื่องเครียดๆ มาคุยกันหาเรื่อง
ตลกๆ ขำๆ มาเล่าแบ่งปันกันดีกว่า

“ฮากว่ากันเยอะเลย” มาหิวเราะให้กับชีวิตกันดีกว่า
พวกเรา!

ปราณนาดี
บรรณาธิการ

คำนำ

ร้อนนะครับพักนี้ ร้อนวายนวดเลย...!

บ้านเมืองเรานี้เป็นอะไรไปแล้วก็ไม่รู้ดูมันพิกลพิการยังไงชอบกล... ใ้จะร้อนแต่ลมฟ้าอากาศ ทั้งบรรยากาศทางการเมืองบรรยากาศของสังคมส่วนรวม การทำงาน การใช้ชีวิต... ดูจะร้อนไปเสียหมด

หลายคนเปรยๆ ให้ได้ยินว่า

“อยากหนีไปอยู่เสียที่ไหนให้ไกลๆ”

แต่ก็แค่เปรยหรือครับ

ในความเป็นจริงทำไม่ได้หรอก จำต้องทนอยู่กับทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น - ที่มีอยู่นี้ให้ได้

และอย่างมีความสุขตามอัตภาพด้วย!

ทำไงดีละทีนี้...!

หาวิธีพลิกแพลงแก้ไขเอาตามสะดวก ตามความเหมาะสมของแต่ละคนไปนะซี

ข้อสำคัญต้องไม่ล้มสร้างอารมณ์ขันเอาไว้เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันโรคเครียดกับโรคบ้าครับ

หัวเราะวันละนิดจิตแจ่มใส... ท่านว่างั้น!

“นายป่วน”

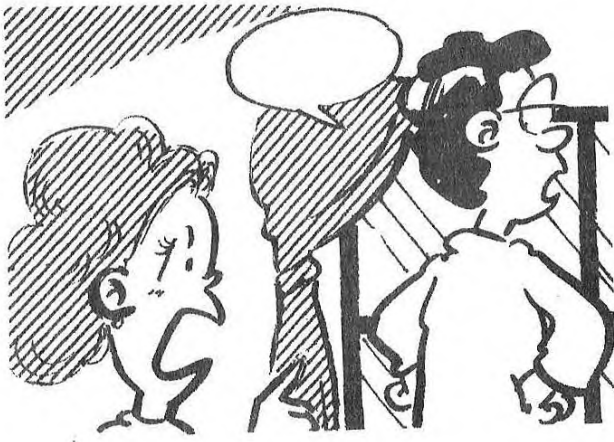
เข้าใจผิด

เจ็ดจวี ข้องใจสามีักหนา เมื่อสังเกตว่าทุกครั้งทีเธออารมณ์ดีร้องเพลงออกมา สามีเป็นต้องเตร่ออกไปยืนนอกบ้านให้เพื่อนบ้านเห็นหน้าอยู่รำไป

“นี่คุณ...” เจ็ดจวี อดไม่ได้ถามขึ้น “ทำไมคุณต้องทำอย่างนี้ด้วย ไม่ชอบเสียงฉันกับอกซิ”

“เปล่าไม่ชอบเสียงคุณหรอก” สามีตอบเนือยๆ

“แต่ไม่อยากให้ข้างบ้านคิดว่าผมทูปตีคุณต่างหาก”

คนอื่นช่วยก็ได้

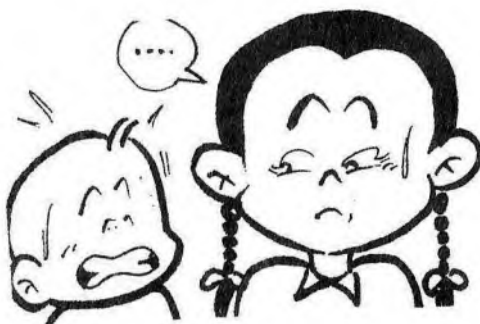
เมื่อเห็นหญิงคนหนึ่ง คุ้มลูกตัวเล็กๆ เดินผ่านหน้าบ้าน เด็กชายบอกลามแม่ที่ยังสาวและเปล่งปลั่งอยู่ว่า “แม่ฮะ ทำไมหนูไม่มีน้องเล็กๆ อย่างนั้นบ้างฮะ”

แม่มองหน้าลูกชายและหันมองสามีที่นอนป่วยอยู่อย่างแข็งๆ ก่อนตอบลูกชาย

“คงยังมีไม่ได้หรอกลูก เพราะพ่อเขาเจ็บออดๆ แอดๆ อยู่อย่างนั้น”

ลูกชายตัวเล็กโพล่งขึ้นว่า

“ให้คุณอื่นทำแทนซิฮะแม่”

อะไรอยู่ท้าย

ในชั้นอนุบาลสาม ครูถามนักเรียนคนหนึ่งว่า

“น้องจุ่ม สะกดคำว่า หนู ชิคะ”

“ห... น...” เด็กหญิงจุ่มพูดเสียงแจ้ว

“เกือบถูกแล้ว” ครูว่า “มีอะไรอยู่ท้ายละคะ”

“หางคำ...” เด็กหญิงจุ่มตอบ

ลอตเตอรี่

“คุณครับ ซื้อลอตเตอรี่สักใบสิครับ” คนขายร้องเชิญชวน
หญิงสาวที่เดินผ่านมาหน้าแผงขายของเขา

“ซื้อแล้วค่ะ” หญิงสาวตอบ

“ซื้ออีกใบสิครับ” คนขายพูด “ยิ่งซื้อ มากยิ่งถูกรางวัลนะครับ”

หญิงสาวถามว่า “ถ้าไม่ถูกรางวัลล่ะ”

“มาหาผมได้เลยครับ”

“มาหาคุณทำไม” หญิงสาวสงสัย

คนขายตอบหน้าตาเฉยว่า “ก็มาซื้ออีกใบในครับ”

พิสัยสละ

บนเรือเดินสมุทรลำหนึ่ง โฉมนางหุ่นน่าพิศวงคนหนึ่งกล่าว
กับผู้โดยสารทั้งหมดอย่างภูมิใจว่า

“รู้มั๊ยชั้นได้ช่วยพวกคุณเจ็ดร้อยกว่าชีวิตให้รอดตายได้อย่าง
หวุดหวิดเลยนะ”

“ช่วยยังไง” ผู้โดยสารคนหนึ่งสงสัย

“ยังไม่ต้องห่วง” โฉมงามชี้หน้า “กัปตันเรือลำนี้ชิ บ๊ีบบังคับ
ชั้นถ้าไม่รับปากแต่งงานกับเขา จะจมเรือลำนี้ซะ ถ้าเป็นอย่างเขา
พวกเราคุณก็ตายกันหมด” โฉมงามเห็ดคอระหง

“นี่ดีว่าฉันยอมเสียสละตอบตกลงไปนะ”

แยกกัน

พราน สองคนออกล่าสัตว์ พรานคนหนึ่งบอกเพื่อนว่า

“ดูนี่ พบรอยสิงโตแล้ว”

“ดี จ้ะ เราแยกกันนะ” เพื่อนบอก

“แกไปตามดูว่ามันไปทางไหน ส่วนข้าจะย้อนไปดูว่า
มันมาจากไหน”

